ياسىن زىلال

مۇھەببەت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

15
1227
86

ياسىن زىلال

مۇھەببەت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

责任编辑:买买提吐尔地·米尔孜艾合买提
责任校对:阿斯亚·艾合买提
封面设计:艾克拜尔·萨里

图书在版编目(CIP)数据

爱情:维吾尔文/亚森·孜拉力著,—乌鲁木齐:新疆人民出版社,1999.7
ISBN 7-228-05264-1

Ⅰ。爱… Ⅱ.亚… Ⅲ.诗歌—作品集—中国— 当代—维吾尔吾(中国少数民族语言)Ⅳ.1227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(1999)第 25701 号

爱情(维吾尔文)
(诗集)
亚森·孜拉力著

新疆人民出版社出版
(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮政编码 :830001)
司法印刷厂 印刷
850×1168毫米 32 开本 6.25 印张 2 插页
2000 年 4 月第 1 版 2000 年 4 月第 1 次印刷
印数:1—3000

ISBN7—228—05264—1/I.2087 定价:8.50 元

مەسئۇل مۇھەررىرى: مەھەممەتتۇردى مىرزىئەخمەت
مەسئۇل كوررېكتور: ئاسىيە ئەخمەت
مۇقاۋىنى لايىھەلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ

مۇھەببەت

(شېئىرلار)

ياسىن زىلال

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
ئەدلىيە باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 1168×850 مىللىمېتىر، 1/32
باسما تاۋىقى: 6.25، قىستۇرما ۋارىقى: 2
000 - يىل 4 - ئاي 1 - نەشرى
2000 - يىل 4 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىرازى: 1 _ 3000
ISBN7—228—05264—1/I. 2087
باھاسى: 8.50 يۈەن

مۇھەررىردىن

تالانتلىق ياش شائىر ياسىن زىلال 1961- يىل 3- ئاينىڭ 15- كۈنى، كېرىيە ناھىيىسىنىڭ ھېيتگاھ قازان كوچا مەھەللىسىدە زىيالىي ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. 1979 - يىلى 9 - ئايدا شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئەدەبىيات فاكۇلتېتىغا قوبۇل قىلىنغان. 1984 - يىلى 8 - ئايدا ئوقۇشىنى تاماملاپ، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق پەن - تېخنىكا كادىرلار ئىدارىسىگە تەقسىم قىلىنغان. 1985 - يىل 3 - ئايدا ئەدەبىياتقا بولغان ئوتتەك ئىشتىياقى تۈرتكىسىدە ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى «مىراس» ژۇرنىلى تەھرىر بۆلۈمىگە يۆتكىلىپ كەلگەن. «مىراس» ژۇرنىلىنىڭ باش مۇھەررىرى بولۇپ ئىشلىمەكتە. شائىر ياسىن زىلال ھازىر جۇڭگو خەلق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى، جۇڭگو ئاز سانلىق مىللەت يازغۇچىلىرى ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى تەتقىقات جەمئىيىتىنىڭ مۇدىرىيەت ئەزاسى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر جەمئىيىتىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى.

شائىر ياسىن زىلالنىڭ ھەۋەسكارلىق دەۋرى ئوتتۇرا

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلاردا باشلانغان. شائىرنىڭ شېئىرلىرى 1980 ـ يىلدىن باشلاپ «ياسىن ئىمىن» نامى بىلەن مەتبۇئاتتا كۆرۈلۈشكە باشلىغان. شائىر 1984 ـ يىلنىڭ بېشىدىن باشلاپ «زىلال» تەخەللۇسىنى قوللانغان.

ياسىن زىلال شېئىرىيەت ئىجادىيىتى بىلەن شۇغۇللانغان يىگىرمە يىل جەريانىدا ئاپتونوم رايونىمىزدىكى ھەرقايسى گېزىت ـ ژۇرناللاردا نەچچە يۈز پارچە شېئىر ئېلان قىلىپ، جامائەتچىلىك ئارىسىدا ياخشى تەسىرلەرنى قوزغىدى. «ئانا»، «جۇدالىق پەريادى»، «ساداقەت»، «بۇ يوللار ئۇزۇن يوللار» قاتارلىق داستانلارنى ئېلان قىلىپ، ئۆزىنىڭ يۇقىرى شېئىرىي تالانتىنى نامايان قىلدى.

ياسىن زىلال شېئىرلىرى ئۆزىنىڭ پىكىر تىرەنلىكى، تويۇنغان لىرىك مۇھىتى، شېئىرىي تەپەككۇرىنىڭ يېڭى، ھېس ـ ھاياجانغا باي، شەكىل ـ قۇرۇلمىلىرىنىڭ مۇكەممەل بولۇشتەك ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن نەچچە يىللاردىن بېرى كىتابخانلار ئارىسىدا ئۈزلۈكسىز ھالدا ئالقىشقا ئېرىشىپ كەلدى. ئۇنىڭ شېئىرلىرىدا كلاسسىك شېئىرلارغا خاس مۇكەممەل قۇرۇلما ۋە كۈچلۈك ئاھاڭدارلىق بىلەن زامانىۋى شېئىرلاردىكى يېڭىچە شەكىل، دولقۇنلۇق شېئىرىي رىتىم، يارقىن پىكىر ۋە ئىچكى مەنە زىچ بىرىكىپ كەتكەن بولۇپ، ئۆزىگە خاس بەدىئىي ئۇسلۇب شەكىللەندۈرگەن. بۇ توپلامغا شائىر ياسىن زىلالنىڭ 1980 ـ يىللارنىڭ باشلىرىدىن تاكى 1990 ـ يىللارنىڭ ئاخىرلىرىغىچە بولغان ئارلىقتا يازغان بىر قىسىم شېئىرلىرى تاللاپ كىرگۈزۈلدى.

مۇندەرىجە

مۇھەررىردىن 1

غەزەللەر 1

مۇرەببەلەر 35

ياشايمەن ۋىجدانىم بىلەن 35

ۋىسال تۈنى 36

جىنازا 38

تاڭنى كۈتۈپ 39

ئاھ، ئانا يۇرت 41

بەخت 43

مۇشەققەت 45

گۆرىستاندا ئويلىغانلىرىم 47

چىراغ ئالدىدىكى ئوي 49

قار 51

دېڭىزغا خىتاب 53

سەھەر سالىمى 54

پەخرىم 56

چالما بىلەن خازان 56

توۋا! توۋا! 58

ئېتىقاد 58

باغۋەنىنىڭ سەۋەنلىكى 60

دىلىمدىن ئۆچكەن ئاغىنەم 60

ئىككى ئەخمەق 62

يۈرەك لىرىكىسى 63
ئۇنتۇما، جېنىم 65
كېلەچەك سۆيگۈسى 67
تىلىكىم 69
غۇرۇرۇم 71
مىنۇتلار سىردىشىم 73
پۈۋلەنگەن شار 74
ئۆزۈم بىلىمەن 75
كەڭ ئانا يېرىم 76
بۇت 77
تەرلىرىم 78
سۆيگۈ قېرىماس 80
قۇياشقا خىتاب 82
بۇ مېنىڭ ئەركىم 83
قەلب ئالىمى 85
ئاھ، مېنىڭ ئالمام 87
ئاشىقلىق بەخش ئەتتى شائىرلىق 89
دەريا 90
ھايات ئىكەن تاۋكا 92
ئاي 93
ئەي، ئانىجان 95
بىر شائىرغا 96
مىننەت 97
دەيدىغاننى دەۋالاي 99
ھاياتنىڭ يولى 101
لاچىن قىسسىسى 103
مۇخەممەسلەر 106
مۇھەببەت 106

شائىرلىقىم — شەيدالىقىم 108
يىللار سوۋغىسى 110
ئاتا 112
گۈل نىھال — غەمخان ئايال 114
ۋەتەن مۇھەببىتى 116
يېڭى يىل — يېڭى ھايات 118
ئەسسالام خوتەن 120
خاھىشىم — پەرماھىشىم 122
پەخرىم بوۋام — پەخرىم داۋام 125
مۇسەددەسلەر 127
سايەم 127
ئاھ، لالەم 129
ئۆز ئۆيۈم 130
نېسىپ بولدۇق ئىككى ياتقا بىز 132
مەن ئاتا بولدۇم 133
مۇسەممەنلەر 136
ئەي خەلقىم 136
بېغىشلاي ۋىسال 139
دادامنىڭ خېتى 141
مۇئەششەرلەر 146
ئەلۋىدا شائىر 146
سەدىقەڭ 149
چېرىيە ھاكىمى 153
ئون ئىككىلىكلەر 155
ياخشىلىق ياخشى 155
خەيرلىك بول، خەيرلىك 157
رۇبائىيلار 162
ئەركىن شېئىرلار 164

تېپىپجاندىن ئۈتۈپ كېتىمەن 164
يول 166
خويمۇ زېرىكتىم 167
ۋاپا 169
كاككۇك 170
بارماققا قارا 171
زاماندا شلارغا 172
ئەسسالام ياپراق 174
كېرىيە قىزى 175
تىلەك ۋە يۈرەك 176
بىلەلمىدىم 179
كىم كۆرۈپتۇ 179
مەندىكى تىلەك 180
مەرھۇم بوتۇلكا 181
مۇئەللىم 182
شۇنداقلارمۇ بار 186
بولمايمەن كۆسەي 187
ئۇ ئانا مەكتىپىم ئۇ قىبلىگاھىم 188
مېنى ئىزدىسىڭىز 192

غەزەللەر

مەن قىسىپ بوينۇمنى تۇردۇم بىر گۈزەل يار ئالدىدا،
ھالىتىم يۈز ھەسسە بىچارە گۇناھكار ئالدىدا.
نە باقالايمەن يۈزىگە تىكىلىپ، يوق جۈرئىتىم،
ھوشىدىن كەتكەن كەبى بۇلبۇلمۇ گۈلزار ئالدىدا.
چۈشتى تەن - جىسمىمغا تىترەك جۈتتا قالغان مايسىدەك،
تىترىمەستىم بەلكى تىغ تەڭلەنسىمۇ دار ئالدىدا.
يۈرىكىم ئاغدى ۋە ئاقتى، ماڭلىيىمدا تامچە تەر،
ئېرىگەندەك تامچىلاپ گوياكى ياغ نار ئالدىدا.
يۈزلىگەن داستانغا سىغماس گەپلىرىم كەتتى قايان،
ئەيلىمەمدۇ يارغا ئەركەك دىلنى ئىزھار ئالدىدا.
پۈتلىرىمنىڭ ئۇچچىغا باققانچە تۇردۇم ئېگىلىپ،
توختىتىپ قويغانغا ئوخشاش تىك - ئېگىز يار ئالدىدا.
خۇددى مىڭ يىلدەك تۇيۇلدى ھەر مىنۇت مەن خەستىگە،
كەلمىدى شائىرلىقىممۇ كارغا دىلدار ئالدىدا.
يارمۇ بىر گەپ دەر دېگەندەك كۈتتى كۆپ، ئۆتتى ۋاقىت،
ئۇ ئەجەب مەغرۇر ئىدى مەن ئاشىقى - زار ئالدىدا.
مۆڭلۈكۈمدىن بەلكى بىزار بولدى يار، تۇردى قاپاق،
ئاھ، نىتەي، قانداق قىلاي؟ بولدۇم تولا خار ئالدىدا.
رەنجىدى بولغاي جانان، كەتتى بۇرۇلغانچە ئۇزاپ،
كۆنمىدى ئەيۋەشكە راھى ئەمدى ئاھ - زار ئالدىدا.
چىن مۇھەببەتتۇر ئاجايىپ سېھرىي قۇدرەت، تىلسىمات،
مۇپتىلالىق لال ئېتەركەن ئەرنى گۈلنار ئالدىدا.

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

ئەي گۈزەل جانانە قىزلار مەيلىڭىز بولسا ئەگەر،
قالسا شۇ ھالغا يىگىت بولۇڭ مەدەتكار ئالدىدا.

*　　　　*

ئې، مۇھەببەت باغرى تاش بىر يارغا يار قىلدىڭ مېنى،
دەرد سېلىپ دەردسىز بېشىمغا خويمۇ خار قىلدىڭ مېنى.
بىر گۈزەل جانان سىيماسىدىن قىلىپ روھىمنى مەست،
دەشتۇ پۇرقەت ۋادىسىدا بىقارار قىلدىڭ مېنى.
تەگدى ھەربىر تال ھۆجەيرەمگە ئىشقىنىڭ زەخمىكى،
بىغۇبار باغرىمنى قان ئەيلەپ ئانار قىلدىڭ مېنى.
ئاھلىرىمدىن ئۇل گۈزەلگە خۇش تاماشا يەتكۈزۈپ،
تامغۇزۇپ زەخمەمگە تۇز، بەك نالە - زار قىلدىڭ مېنى.
بۇ نېچۇك سۆيگۈ؟ ھامان مەن يىغلىسام يار كۈلىدۇ،
مەسخىرە سەييادىغا ئاھۇ شىكار قىلدىڭ مېنى.
سۇبھى - شام كويىدا ئايلاندىم گويا دىۋانىدەك،
خەلقئالەم ئارىسىدا شەرمىسار قىلدىڭ مېنى.
مىڭ نەسىھەت، مىڭ قەسەم بەردىم ئۆزۈمگە «بولدى!» ... دەپ،
قالدى ئەھدىم نەدە؟ ۋاي، بىئىختىيار قىلدىڭ مېنى.
رىشتە جانىمنى سوزۇپ، جىسمىمغا تارتىپ يىغلىتىپ،
خالىغانچە پەنجىلەپ ئەگرى دۇتار قىلدىڭ مېنى.
خوي ئەزىز ئادەم ئىدىم سەۋدائى يار چۆشمەستە مەن،
بۇ ئىشىق بازارىدا ئاھ، خەس - پاسار قىلدىڭ مېنى.
بىر تەبەسسۇم قىلمىدى گۈلئۈز ماڭا، ۋاي، توۋىكىم،
گەرچە ئۇل يارغا قەدىرسىز جان نىسار قىلدىڭ مېنى.
بىر بېقىشقا ئەرزىمەس بولسام نېچۈك ھالىم مېنىڭ،
بىر قىيا ئىللىق نىگاھقا ئىنتىزار قىلدىڭ مېنى.
يارغا يول سالدىڭ مېنىڭ چېھرىمدە، كۆزلەر سەپتى سۇ،

كىرپىكى - قاشى سۇپۇرگە مەدىكار قىلدىڭ مېنى.
ئەمدى مەن قانداق قىلاي بەرگەن بەدەل، دەردىمگە ئاھ،
تاڭلا - مەھشەردە خۇداغا ئەرزى بار قىلدىڭ مېنى.

* *

تىلەيمەن مىڭ پۇكۇپ قەددىمنى رەھىمە ئەيلە جانان ئەمدى،
سېلىپ ئاھۇ پىغانىمغا قۇلاق، بەر خۇش زابان ئەمدى.
ۋىسال تەشناسىدا يۇمران تېنىم قاقشالغان ئايلاندى،
چۇشۇپ ئاھىمغا ئوت، ئۆرتەنسە تەن كۆيمەيدۇ جان ئەمدى؟!
قارا، بۇ كۆزلىرىمدىن ئاققىنى گۇلنىڭ سۇيى ئوخشاش،
يەنە يىغلاش قىلار مىڭلاپ تومۇرنى تەركى قان ئەمدى.
ئانار دەك يۇزلىرىمدىن سەنمۇ زوقلانغان، خۇدا شاھىت،
سېرىقلىق بابىدا چېھرىمگە ھەيراندۇر سامان ئەمدى.
قولۇڭغا تىغ ئېلىپ مەيلى يېرىپ كۆر ئىچى باغرىمنى،
ۋاپا لەۋزى ھالال قەلبىمگە قىلما شەك - گۇمان ئەمدى.
سېنى دەپ ئوتتا كۆيدۇم، سۇدا ئاقتىم، تاغۇ دەشت كەزدىم،
پىداكار بۇ ھايات بەخشەندە، كۆرسەت ئىمتىھان ئەمدى.
ئالالماي يۇز نومۇر گەر بىرى كەملاپ قالسىلا ئۆلتۇر،
كۆزۇمدىن تامچىماي قان ئاققىنى ياخشى راۋان ئەمدى.
قۇياشتەك تەلئىتىڭدىن دىلغا ئوت سالغانىدىڭ باشتا،
ئازاب خەنجەر ئۇرۇپ بولماقتىمەن ھالى يامان ئەمدى.
كېلىپ جانىمنى ئال! يا خەستە جانىمغا جېنىڭنى قوش،
تويۇلماقتا ماڭا بولغان كەبى ئاخىر زامان ئەمدى.

* *

قايسى چاغدا قاي بازاردىن تاللىۋالدىڭ يار مېنى،
قايسى شېرىن سۆزلىرىڭدە ئالدىۋالدىڭ يار مېنى.

نى قارا كۆزلەرنى كۆيدۈرگەن ھايات شامىدا مەن،
سەن كېلىپ كۆپ كۈچمەيلا قايرىۋالدىڭ يار مېنى.
سەنمۇ بوش نەرسە ئەمەسكەن، كۆزلىرىڭدىن ئايلىناي،
ئىلغىغاندەك قولدا مارجان پارلىۋالدىڭ يار مېنى.
ئالمىدەك ئىلكىڭگە چۈشتۈم، خالىغانچە ئوينىدىڭ،
خۇشلىقىڭ تۇتقاندا گاھى چاينىۋالدىڭ يار مېنى.
گاھى چۆلگە، گاھى كۆلگە قايرىلىپ ئاتتىڭ كۈچەپ،
گاھى تاۋلان دەپ ئەزىم ئاتەشكە سالدىڭ يار مېنى.
بىر ئويۇنچۇقتەك سېنىڭ ئالدىڭدا ئۆرگۈلدۈم ھامان،
چاشلىرىڭغا جان يېپىمدىن باغلىۋالدىڭ يار مېنى.
قالمىدى ئەركىم، ھەۋەس - پەيزىڭگە قىلدىم بەندىلىك،
خالىي - پىنھاندا جاھاندىن ئايرىۋالدىڭ يار مېنى.
خۇددى بۇلبۇل زەر قەپەستە سايرىغاندەك سايرىدىم،
تۇتىدەك ھەمدىڭگە كۈيچى سايلىۋالدىڭ يار مېنى.

* *

تالاي شائىر سېنى جانان پەرى - غىلمانغا ئوخشاتتى،
نە غىلمانكى، نىسىپ بولمايدىغان ئارمانغا ئوخشاتتى.
سېنىڭ ئىككى كۆزۈڭ ئالەمنى يورۇق ئەيلىسە كۈن - تۈن،
ئۇنى يېگانە يانغان تۇندىكى چولپانغا ئوخشاتتى.
پاساھەتلىك تىلىڭ ئۆلگەن قەلبىگە جان بېغىشلايدۇ،
شۇ ھالدا بال كالامىڭنى گويا ئىمانغا ئوخشاتتى.
سېنىڭ كۆكسۈڭدە تۇرسا مىڭلىغان ئالەم بۇ ئالەمدەك،
ئىسىت، مېھرىڭنى كەڭلىكتە كىچىك ئاسمانغا ئوخشاتتى.
دىلىڭ بەھرى پەۋەس گۆھەر - جاۋھىر ئالىمى تۇرسا،
گۈزەل پەزلىڭنى مەرۋايىت، سۈزۈك مارجانغا ئوخشاتتى.
ئېپارۇ مۇشكى، ئەنبەر بار مۇئەتتەر سەندە جەمدۇر جەم،

دەرىخا! بويى قەددىڭنى ھىدى رەيھانغا ئوخشاتتى.
قەلەملەر چەكتى گۈل مەدھى قىلىپ ئالىي كامالىڭنى،
بىزەي دەپ باقتىيۇ، ئەپسۇس، ھامان نۇقسانغا ئوخشاتتى.
سىنىڭ نازۇ باھارىڭ قۇتلىغان قۇتلۇق نىھال ئۆمرۈم،
ھايات گۈلگۈن لىۋىڭنىڭ قەترىسىنى جانغا ئوخشاتتى.
ماڭا ئالدىمدىكى سۇ چۈشتىكى كەۋسەردىن ئارتۇقتۇر،
زىلالى شول سەۋەب ئىنسانىنى شۇ ئىنسانغا ئوخشاتتى.
گۈزەللىكتە بىرەلمەس ھېچ نىمەرسە ساڭا تەققاسلىق،
بۇ سۆزنى گەپكە ناقىس شائىرىڭ داستانغا ئوخشاتتى.

* *

مېنى خارۇ تىكەن دەپ، سەن ئۆزۈڭنى چاغلىما گۈلشەن،
ئۆزىنى ئۆزگىدىن چوڭ چاغلىغان ئاقىل ئەمەس جەزمەن.
تىكەنمۇ، گۈلمۇ بىر شاخ بالىسى يىلتىز، غولى بىردۇر،
شۇ ھالدا بىزگە ھاجەتمۇ دېيىشمەكلىك يەنە سەن - پەن.
قارا، كىرپىك بىلەن كۆزگە، بىرى مويدۇر، بىرى گۆھەر،
بولالماس كۆزمۇ كىرپىك بولمىسا ئاۋۋالقىدەك روشەن.
قارا، ئايغا، بۇلۇتقا، بىرسى ئۇزدۇر، بىرسىدۇر بەترەڭ،
قەيەردە باغنى كۆردۈڭ نۇر بىلەنلا سۈيى يوق كۈلگەن.
جاھاندا بارچە شەيئى جىسمىغا جەم ئۆزگىچە خىسلەت،
ئەمەستۇر تەركى ھېكمەت ھېچ نىمەرسە ئويلىساڭ قەلبەن.
بولاي مەيلى تىكەن ۋە يا بۇلۇت، بولماي چىمەن، يا ئاي،
نېچۈن قىلمايدىكەنمەن ئىپتىخار، مەڭگۈ پەخىرلىك مەن.
ئۆزۈڭنى شاھ سانا ياكى قۇياش كۆڭلۈڭدىكى خاھىش،
ئەمەس ھەققىڭ بىراۋغا كىبرى ئەيلەپ كۆرسىتىش گەدەن.
سۆيەر بولساڭ سۆيۈندۈر، سۆيۈنۈش سۆيگۈ بېغىشلايدۇ،
سۆيۈپ قوي دەپ ئۆزۈڭچە تۇرغىنىڭمۇ بۇ قېتىپ قەستەن.

سۆيۇشنى نەرقى ئەرزان بىر ئويۇنچۇق دەپ خىيال قىلما،
كۆڭۈل چىن سۆيمىگەنگە لەۋ يېقىشتىن ياخشىدۇر ئۆلگەن.

* *

يەر تىلەرمىش ياشىماقلىقنى ساماغا چىرمىشىپ،
باغ - چىمەن كۆتمىش ئۆتۈشنى كەربالاغا چىرمىشىپ.
ئوت دېگەن كۆيدۇرمىسە - ھە، سۇ دېگەن ئاقتۇرمىسا،
تۇرسا بىر يەردە ئېقىن ئاتەش - لاۋاغا چىرمىشىپ.
ئوتى بارنىڭ سۇيى كەمكەن، سۇيى بارنىڭ ئوتى ھەم،
قايسىغا چۇشتۇڭ ئەگەر قالدىڭ قازاغا چىرمىشىپ.
يا ۋىسالنىڭ قەدرى يوق، بولمايدۇ ھىجران دەردى يوق،
ئىككىسى بىر بولسىچۇ بىر تال گىياھقا چىرمىشىپ.
مەن تىلەيمەن ياخشىلىقلار ئۆزئارا رەت قىلمىسا،
قالسىچۇ «بولمايدۇ» «ياق» «ماقۇل، راۋا» غا چىرمىشىپ.
نى لىۋەن يارلارنى كۆردۈم، لەۋزى بال، قەلبى ئوسال،
گۈلگە گۈل كەلمەسمىدى ئۈزلۈق ھاياغا چىرمىشىپ.
قانچىنى ئەپغاندا قويدۇم، قانچىگە ئارماندا مەن،
قانچىسى دەيدۇ: ئىسىت، سەن بىساپاغا چىرمىشىپ.
يەتمىگەندەك ئاشقا تۇز، ئارمانغا دەرمان ئاز ئىكەن،
بۇ ھايات قالغان ئىكەنغۇ يوق داۋاغا چىرمىشىپ.
تەڭرى ئالەمنى ياراتقاندا ئەجەب قىلغانىكەن،
نېم بولاتتى كېچىمۇ كۈلسە زىياغا چىرمىشىپ.
بىر ئۆمۈر كۆزلەپ ۋاپا تارتتىم جاپا، چەكتىم تاپا،
ۋاھ، ئەجەب ياخشى تىلەك قالدى گۇناھقا چىرمىشىپ.
چىشلىنىپ بارماقلىرىمدىن ئاقتى قان، پىنھان يۇتۇپ،
مەنمۇ بولدۇم بىقۇۇل ناھەق جازاغا چىرمىشىپ.
روزى مەھشەردە چوقۇم ئېيتقۇم بۇ گەپنى داد سېلىپ،
پۈتلىرىدىن چىڭ قۇچاقلاپ ئۇل خۇداغا چىرمىشىپ.

*   *

دەسلىپىدە مەن سېنىڭ ئالدىڭغا يىغلاپ بارمىغان،
قوللىرىمغا قوش پىچاق ئېلىپ يۈرەكنى يارمىغان.
كىپىنەكتەك ئەگىپ - ئەگىپ شاخلىرىمغا پەر ئۇرۇپ،
سەن ئەمەسمۇ «نەدە سەن يار؟» دەپ مېنى ئاختۇرمىغان.
كىرپىكىڭدە رىشتىلەنگەن ئۇنچىلەر ئىسىڭدىمۇ،
مەن سېنىڭ ئالدىڭدا تىرناق تاتىلاپمۇ تۇرمىغان.
نەچچە رەت كەتسەڭ يامانلاپ سۆيمىدىڭ، دەپ مۇڭلىنىپ،
ئەلچى ئەۋەتىپ ياكى كەينىڭدىن سېنى توستۇرمىغان.
ئايلىنىپ كەلسەڭ «كەچۈرگەيسىز» دېگەن لەۋزىڭ بىلەن،
سېنى قۇتلۇقلاپ بېشىڭدىن مەن ياغاچ سۇندۇرمىغان.
ئەمدى دەيسەن: «قېتىلىپ قاپتۇ ساڭا رىسقىم ئەجەب،
ئەسلىغۇ كۆڭلۈمدە بىر يەردە سېنى ياقتۇرمىغان.
ۋاھ، تاماشا گۈل ئىدىم، رەڭگىمگە چوغ ھەيران ئىدى،
خۇش ناۋا بۇلبۇلنىمۇ سايەمگىمۇ قوندۇرمىغان.»
گەپلىرىڭدىن ئايلىناي، گۈلنى ئۆزۈڭ قويغان تاقاپ،
«يا» بولۇپ، يىلتىز تۇۋىنى مەن ئۆزۈم تىندۇرمىغان.
ئەمدى بۇ گەپلەرنى قىلماق ئەسلى ھاجەتسىز ئىدى،
قايسىمىز ئەھدى ۋاپا ھەم لەۋزىمىزدە تۇرمىغان.
قالدۇرۇپ قۇشتۇقتا نۇقسانىنى، ماڭا چۈمۈچتە بەر،
بولمىغىن ئۆردەككە ئوخشاش تامچە سۇ يۇقتۇرمىغان.

*   *

كېلەر بولساڭ چوقۇم تا ئۆلگۈچە جەزمەن كۈتەي جانان،
ۋىسالىڭنى قىلىپ غايەم، چېكىپ ئارمان ئۆتەي جانان.
خىيال سەھرىدە ئەرش ئۆزرە كۆرۈنسەڭ ماڭا خورشىتتەك،

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com